

פרק קנה

סחורות נטרפות ודמי הצלה

פקודה הקובעת הוראות בענין הפיקוח על סחורות שנטרפו בים ועל תשלום דמי הצלה.

פרק קנה

פקודות

מס' 6 לש' 1926

מס' 30 לש' 1934

[16 נמק, 1926]

השם הקצר

1. פקודה זו תקרא פקודת הסחורות הנטרפות ודמי הצלה.

פירוש

2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים דלקמן מלבד אם ענין הכתוב יחייב פירוש אחר —

„דמי הצלה“ כוללים את כל ההוצאות שהמציל הוציא כדין בשעה שביצע את פעולת ההצלה ;

„מימי פלשתינה (א״י)“ פירושה מימי החוף של פלשתינה (א״י), מימי הנהרות והאגמים שאפשר להן לספינות להפליג בהם, שפת הים ושפתם של אותם נהרות ואגמים ;

„סחורה נטרפת“ כוללת את הסחורות דלקמן שנמצאו במימי פלשתינה (א״י) —

(א) סחורה שהושלכה לתוך הים ונשארה במצולות ים ;

(ב) סחורה שהושלכה או נפלה לתוך הים וצפה על פני המים ;

(ג) סחורה שטיבעו אותה בים אלא שהיא דבוקה לחפץ הצף על פני המים למען יוכלו לשוב ולמצאה ;

(ד) סחורה שהשליכה או הפקירה וספינות שהפקירו ללא תקוה או ללא כוונה לשוב ולהצילן.

3. (1) הנהלת כל הענינים השייכים לסחורות נטרפות תהא מסורה למנהל מחלקת המכס, האקסייז והמסחר, בהתחשב עם פיקוחו של הנציב העליון, והוא יהא המקבל של סחורות נטרפות.

(2) יכול הנציב העליון למנות בצו שיפורסם בעתון הרשמי עוזרים לקבל סחורות נטרפות במספר אשר יישר בעיניו, ויכול הוא להגדיר את האיזור אשר בו ימלא כל עוזר ועוזר את תפקידיו.

(3) מקום שלא נתמנה עוזר למקבל באיזה אזור, ישמש הפקיד הממונה על המכס בחוף הקרוב ביותר לאותו אזור כעוזר למקבל.

(4) אם לא נוכח עוזר למקבל או אם מסבה מן הסבות נעשה נטול יכולת לשמש במשרתו, הרי רשאים הפקידים דלקמן, איש איש בסדר שהוא מופיע בו, בהעדרו של קודמו, דהיינו: פקיד המחוז, מפקד המשטרה המחוזית או העוזר למפקד המשטרה המחוזית, וכל שוטר שאינו למטה מדרגת אינספקטור, לעשות כל דבר שעפ"י פקודה זו מותר לו לעזור של מקבל לעשותו, ואם עשה הפקיד דבר מה לפי אותה פקודה לא יהא מחמת כן משולל כל זכות לדמי הצלה שהיה זכאי בהם אלמלא מעשהו זה.

ספירות צמלוקה

4. (1) כל מקום שנטרפה ספינה או שעלתה על שרטון או שנמצאה במצוקה במימי פלשתינה (א"י) חייב העוזר למקבל, מיד כשנודע לו הדבר, לגשת אל המקום ובהגיעו לשם יקבל בידו את הפיקוד על כל האנשים המצויים שם ויטיל על כל אדם את התפקיד אשר יישר בעיניו להטילו ויתן את ההוראות אשר ימצא לנכון לתת לצורך שמירתה של הספינה ושמירת חייהם של האנשים השייכים לה (הקרויים בפקודה זו אנשים טרופי אניה) ושמירת מטענה ותחמושתה של הספינה:

בתנאי שאסור לו לעזור למקבל להתערב בענין הנהלת הספינה ביחסים שבין רב החובל לבין העובדים בה אלא אם כן נתבקש לכך ע"י רב החובל.

(2) כל הממרה בידועין את הוראות העוזר של המקבל יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס בסכום חמשים פונט.

5. (1) כדי לשמור על האניה מפני כליון או כדי לשמור על חייהם של האנשים טרופי האניה או על הסחורה הטרופה, יכול העוזר למקבל לעשות את הדברים דלקמן, כולם או מקצתם, היינו —

מקבל סחורות נטרפות ועוזריו

חובתו של העוזר למקבל כספינה נחונה במצוקה

סמכויותיהם של העוזרים למקבל

(א) לדרוש עזרה מאותם אנשים שיראה צורך בהם;

(ב) לדרוש מאת רב החובל או מאת הממונה על הספינה הסמוכה למקום לבוא לעזרתו באנשיו או בספינתו כפי יכולתו;

(ג) לדרוש כל סירה, קרון, בהמות, חבלים, או שאר מכשירים המצויים סמוך למקום כדי להשתמש בהם;

(ד) לדרוש ולקבל סחורה נטרפת מכל אדם שיש בידו סחורה כזאת פרט לבעל הסחורה או סוכנו, ואם סרב אותו אדם למסור את הסחורה יוכל להשתמש בכוח במדת הצורך כדי לקבל אותה סחורה.

(2) כל המסרב, בלא נימוק מספיק, לקיים כל דרישה כזאת יאשם בעברה ויהא צפוי על כל סירוב לקנס בסכום מאה פונט.

6. (1) כל מקום שנטרפה ספינה בים או עלתה על שרטון או באה במצוקה, רשאי כל אדם, כדי להושיט עזרה לספינה או להציל את חייהם של האנשים טרופי הספינה, או להציל את מטענה או תחמושתה של הספינה, לעבור ולחזור ולעבור על פני כל אדמה סמוכה אם ברגל ואם ברכב ואם על גבי בהמה בלא שבעל הקרקע או המחזיק בה ימנע בידו מכך, מלבד אם יש דרך צבורית אחרת נוחה גם היא, על מנת שהעובר יימנע ככל האפשר מלגרום היוק בידו, ובהתחשב עם אותו תנאי יכול הוא להניח על אותם קרקעות כל מטען או סחורה אחרת שהצילום מן הספינה.

הסמכות לעבור על פני אדמות סמוכות

(2) נגרם היוק לבעל הקרקע או למחזיק בה כתוצאה מן השמוש בזכויות המסורות עפ"י סעיף זה, הרי יהא אותו נזק חוב על הספינה או על הסחורה או על המטען שמחמתם נגרם הנזק, ואילו אם צריך לשלם דמי נזק ולא באו צדדים לכלל הסכם בענין זה, ייקבע הסכום ויגבו דמי הנזק כדרך שקובעין וגובין את סכום דמי ההצלה עפ"י פקודה זו.

(3) בעליה או מחזיקה של כל קרקע —

(א) העוצר כל אדם או מפריע לו להשתמש בזכויות המסורות לו עפ"י סעיף זה ע"י נעילת שעריו או ע"י שיסרב, לאחר שנתבקש בכך, לפתוח את שעריו או בדרך אחרת;

(ב) העוצר כל אדם או מפריע לו להניח על קרקע מטען או סחורה אחרת שהוצלו מן הספינה ;

(ג) המונע או מנסה למנוע כל מטען או סחורה כזאת מלהשאר על הקרקע זמן מספיק עד שיהא אפשר להעתיקה למקום בטוח אחר או למקום צבורי המשמש להערמת דברים כאלה.

יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס בסכום מאה פונט.

עוזר למקבל סחורות
נטרפות חייב לדכא
כל פעולת ביוה או
הפרעת סדרים

7. (1) מקום שנטרפה איזו ספינה או שעלתה על שרטון או שבאה במצוקה במימי פלשתינה (א"י) ובא אדם לבזו בז או לעורר מהומה או לעמוד למכשול בשמירת הספינה או חייהם של האנשים הנטרפים או בהצלת הסחורה הנטרפת, הרשות בידי העוזר למקבל לצוות לתפוש איש כזה ולתיתו במשמר עד שיהא אפשר להביאו בפני רשות מוסמכת, וכדי לדכא כל פעולת ביוה, הפרעת סדר או פעולת הכשלה, הרשות בידו להשתמש בכוח ולפקוד על כל האנשים המצויים שמה לעזור לו בשמוש בכוח.

(2) נהרג או נחבל אדם מחמת שהתנגד בכוח לעוזר למקבל או לאדם אחר המשמש עפ"י פקודותיו במלוי תפקידיו, הרי לא העוזר למקבל ולא האדם המשמש עפ"י פקודותיו לא יהיו צפויים לכל עונש או לתשלום דמי נזק מחמת שנהרג או נחבל האדם.

חקירה בקשר עם ספינות
הנתונות במצוקה

8. (1) ספינה שנמצאת או היתה נמצאת במצוקה או שאבדה או הופקרה או ניוקה בצורה חמורה במימי פלשתינה (א"י), מותר לו לעוזר למקבל לחקור בשבועה עם האפשרות הראשונה, — ובזה ניתנת לו הסמכות להשביע — כל אדם השייך לספינה וכל אדם אחר שיהא בידו ליתן פרטים עליה או על מטענה או על צידתה, בנוגע לענינים הבאים —

(א) שם הספינה ותיאורה ;

(ב) שמות רב חובלה ובעליה ;

(ג) שמות בעלי המטען ;

(ד) מאיזה חופים באה ולאיזה חופים היא הולכת ;

(1) השירותים ששרתה;

(2) ענינים אחרים או מסבות אחרות ביחס לספינה או למטענה שהעוזר למקבל יראה צורך בהם.

(2) העוזר למקבל ירשום את התשובות לחקירתו בכתב ויערוך דו"ח על מהותם ועילותיהם של האבדה, ההפסד או האסונות בנפש אדם וישלח העתק מן העדות והדו"ח כשהם חתומים על ידו למזכיר הראשי, והמזכיר הראשי ישלח העתק מן העדות למזכיר הממונה על עניני חברת לויד באנגליה והעתק מן העדות והדו"ח למיניסטרונין לעניני המסחר באנגליה.

(3) לצורך חקירה זו תהיינה לעוזר למקבל כל הסמכויות אשר לוועדת חקירה כמפורש בסעיף 5 מפקודת ועדות החקירה, והמ"מ שבפניו דינו כדין מ"מ שבגדר סעיפים 78 עד 86 מפקודת תיקון החוק הפלילי.

פרק כא.

פרק לא.

(4) כמו כן יהא עוזר למקבל זכאי לעלות על כל ספינה ולערוך בקורת בספינה או בחלק הימנה ובתחמושתה ובסחורה שבה, אלא שאסור לו לעכב שלא לצורך את הספינה מלצאת למסעה.

כטיפול בסחורה טרופה.

9. (1) מי שמצא או קבל לרשותו סחורה טרופה בפלשתינה (א"י) שגמצאה בפלשתינה (א"י) דינה של סחורה טרופה חייב —

(א) אם הוא בעליה — למסור מודעה לעוזר למקבל הקרוב ביותר ולציין בה שהוא מצא סחורה טרופה זו או קבלה לרשותו ולתאר את הסימנים שבהם תוכר הסחורה;

(ב) אם אין הוא בעליה, חייב הוא למסור את הסחורה הטרופה בהקדם האפשרי לאותו עוזר למקבל;

(2) כל שאינו מקיים את הוראות הסעיף הזה, ואין בפיו נימוק מספיק לכך יאשם בעברה ויהא צפוי על כל עברה לקנס בסכום מאה פונט, ואם אין הוא בעליה יהא צפוי, נוסף על זאת, גם להפקעת כל תביעה על דמי הצלה ולשלם לבעל הסחורה הטרופה, אם בא ותבע אותה, או למי שזכאי בסחורה, במקרה שאין לה תובעין, את כפל שווייה וגובין את הסכום הזה כדרך שגובין קנס.

10. (1) נטרפה ספינה בים או שעלתה על שרטון או שבאה במצוקה במימי פלשתינה (א"י) הרי כל מטען או סחורה אחרת השייכים לספינה או שהוצאו מן הספינה ואשר הים פלטם או שאבדו או נלקחו מן הספינה בדרך אחרת צריך למסרם לידי עוזר למקבל.

עונשו של מי שלוקח סחורה טרופה בשעת אבדה בנפש אדם

(2) כל המצפין או נותן לרשותו מטען או סחורה כזאת בין שהוא בעליה ובין שאינו בעליה וכל המסרב למסרה לעוזר או לכל אדם שהעוזר מלא את ידו לדרשה, יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס בסכום מאה פונט.

(3) עוזר למקבל וכל אדם שמלאו את ידו לכך רשאי לקבל בכוח מטען או סחורה כאלה מידי האדם המסרב למסרם.

11. (1) עוזר למקבל שנטל לרשותו סחורה טרופה, רואין אותה סחורה טרופה כאילו היא ברשותו של המקבל, ועל העוזר למסור מיד למקבל תאור על הסחורה הטרופה ועל הסימנים המיוחדים אשר בהם תוכר, בצירוף אומדנא על שויה.

על המקבל למסור מודעה על הסחורה הטרופה

(2) המקבל ידאג לפרסום מודעה בעתון הרשמי המתארת אותה סחורה ואת כל הסימנים שתוכר בהם, ואם שויה עולה על עשרים פונט, חייב הוא לשלוח העתק מזו המודעה לסוכנה של חברת לידס בפלשתינה (א"י) ואם אין סוכן כזה בארץ, ישלחנו למוזכיר חברת לידס בלונדון.

12. בעליה של סחורה טרופה המצוייה ברשותו של המקבל יהא זכאי לקבל בחזרה את הסחורה או את דמי מכירתה לאחר שיוכיח את תביעתו עליה כדי הנחת דעתו של המקבל תוך ששה חדשים מיום שאותה סחורה באה לרשותו של המקבל ולאחר שישלם את דמי ההצלה ואת המסים וההוצאות המגיעים ממנו.

תביעותיהם של בעלי סחורה טרופה

13. יכול המקבל למכור בכל עת סחורה טרופה המצויה ברשותו אם הוא סבור —

מכירה תכופה של סחורה טרופה על ידי המקבל

(א) כי שויה פחות מחמשה פונטים; או

(ב) כי ניזוקה כל כך או כי היא כל כך צפויה לכליון עד שאין כל תועלת בשמירתה; או

(ג) כי שווה אינו מספיק כדי תשלום שכר החסנה ;
ודמי מכירתה לאחר נכוי ההוצאות ישארו בידי המקבל לאותן המטרות
ובהתחשב עם אותן זכויות, תביעות והתחייבויות ממש כאילו לא נמכרה הסחורה
הטרופה.

סחורכ טרופכ שאין לה תוצעין.

14. עברו ששה חדשים מיום שסחורה טרופה שנמצאה בפלשתינה (א"י)
הובאה לרשותו של המקבל ולא באו בעלים להוכיח את תביעתם עליה, ימכור
המקבל את הסחורה וישלם את דמי ממכרה לראש בית האוצר לאחר שינכה מהם
את הוצאות המכירה וכל הוצאה אחרת שהוציא ואת שכרו ולאחר שישלם למצילים
מתוך דמי הממכר אותו סכום של דמי הצלה שיקבע הנציב העליון בכל מקרה
ומקרה או בתקנה כללית, וראש בית האוצר ישתמש בכסף הזה כחלק מהכנסות
פלשתינה (א"י).

הטפול בסחורה שאין
לה תובעין

15. לאחר שמסר המקבל את הסחורה הטרופה או את דמי ממכרה בהתאם
להוראות פקודה זו, יהא פטור מכל אחריות על כך, אלא שאין בה במסירה כדי
לפגוע בכל שאלה שיעורר צד שלישי בענין הזכות או זכות הקנין על הסחורה
הטרופה.

מסירת סחורה טרופה
שאין לה תובעין ע"י
המקבל אין בה כדי
לפגוע בזכות קנין

עצרות נקשר עם סחורכ טרופכ

16. כל הלוקח לחוף נכרי כל ספינה שעלתה על שרטון או שחשבה
להשבר או שבאה במצוקה בצורה אחרת במימי פלשתינה (א"י) או כל חלק
ממטענה או מתחמושתה או כל דבר השייך לה או כל סחורה טרופה שנמצאה
במימי פלשתינה (א"י) והמוכרם באותו חוף נכרי יאשם בעברה ויהא צפוי לשלש
שנות מאסר.

הלוקח סחורה טרופה
לחוף נכרי

17. (1) פרט לעזור למקבל או לאדם המשמש כחוק מטעמו או עפ"י
פקודותיו, הרי כל העולה או מנסה לעלות בלא רשות מרב חובל על ספינה
שנטרפה או שעלתה על שרטון או שבאה במצוקה, יאשם בעברה ויהא צפוי
לקנס בסכום חמשים פונט ורב החובל רשאי להורידו בכח.

השם ידו בסחורה טרופה

(2) כל אדם —

(א) העוצר או מונע או מנסה בדרך מן הדרכים לעצור או למנוע את
הצלתה של ספינה שעלתה על שרטון או שהיתה נתונה לסכנה
של שרטון או שהיתה נתונה במצוקה בצורה אחרת במימי

פלשתינה (א"י), או את הצלת כל חלק ממטענה או מתחמושתה
או כל סחורה טרופה.

(ב) המצפין כל סחורה טרופה או מטשטש או מוחק כל סימן מסימניה, או

(ג) הלוקח עמו או מעתיק שלא כדין כל חלק מספינה שעלתה על שרטון
או שהיתה נתונה בסכנה של שרטון או שהיתה נתונה במצוקה
בצורה אחרת במימי פלשתינה (א"י) או כל חלק ממטענה או
מתחמושתה או כל סחורה טרופה.

יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס בסכום חמשים פונט וקנס זה אפשר להטילו נוסף
על כל עונש אחר שהעבריין יהא צפוי לו עפ"י החוק.

18. (1) מקום שעוזר למקבל חושד או מקבל ידיעות כי איזו סחורה

המעלים סחורה טרופה

טרופה הוטמנה או נמצאה ברשותו של מי שאינו בעליה או שונהגין בה שלא
כדין בדרך אחרת רשאי הוא לפנות לכל שופט שלום בבקשה לתת צו חיפוש
ולשופט השלום תהא הסמכות ליתן צו חיפוש כזה; ובתוקף צו זה, יהא העוזר
למקבל רשאי להכנס לכל בית או מקום אחר ששם נמצאת הסחורה וגם לכל
ספינה ולחפש ולתפוש ולעכב בידו כל סחורה טרופה שנמצאה שם.

(2) אם נתפשה סחורה טרופה כזאת כתוצאה מידיעה שנמסרה ע"י

מישהו למקבל או לעוזר למקבל ועל יסוד צו חיפוש שניתן עפ"י סעיף זה,
יהא המודיע זכאי לקבל בצורת דמי הצלה אותו סכום שהנציב העליון יקבע,
אלא שבשום מקרה לא יהא סכום זה גדול מחמשה פונטים.

דמי כללה.

19. (1) מי שמלא שירות בהצלת נפשות מכל ספינה או בהושטת עזרה

דמי הצלה בעד שרות
שניתן בפלשתינה (א"י)

לספינה שנטרפה או שעלתה על שרטון או שבאה במצוקה או בהצלת מטענה או
תחמושתה או חלק מהם, בין שכל השרות כולו היה במימי פלשתינה (א"י) ובין
שמקצתו היה במימי פלשתינה (א"י) וכל מקום ששרות בהצלת סחורה טרופה
נתמלא ע"י כל אדם שהוא, פרט למקבל או לעוזר למקבל, חייב בעל הספינה
או המטען או התחמושת או בעל הסחורה הטרופה לשלם לו למציל סכום הוגן
בתור דמי הצלה ואם נפלה מחלוקת ייקבע הסכום בצורה המפורטת לקמן.

(2) דמי הצלה בעד הצלת חיי אדם השייך לספינה ישולמו ע"י בעל

הספינה, ומשפט בכורה יהא לדמי הצלה אלה על פני כל יתר התביעות לדמי
הצלה המגיעים מבעל הספינה.

ישוב מחלוקת בענין
דמי הצלה

20. (1) כל מחלוקת בענין סכום דמי ההצלה ובענין סדר חלוקתם בין האנשים הראויים ליטול חלק בהם תובא לבוררות, אם לא נתישבה. על דרך הסכם, עפ"י בקשתם של המציל או של בעל הנכסים המוצלים או של סוכניהם, והמחלוקת תיושב על ידי מועצת בוררים שתהא מורכבת משני בוררים שיתמנו איש איש ע"י כל אחד מבעלי המחלוקת ובורר שלישי שיסכימו עליו שני הבוררים האחרים או, באין הסכם ביניהם על כך, שיהא מתמנה על ידי זקן השופטים.

(2) הוצאות הבוררות ישולמו ע"י הצדדים בצורה שהבוררים יצוו בפסק הבוררות ובאותה מכסה שיקבעו הבוררים.

(3) החלטת הבוררים יהא דינה, לצורך הוצאתה לפועל, כדין פסק דין של בית משפט שלום.

(4) כל המוצא את עצמו מקופח ע"י החלטת מועצת הבוררים יכול, כשהסכום הנידון הוא יותר מחמשים פונט, לפנות במשך עשרים יום מיום הפסק לנשיא בית המשפט המחוזי של המחוז אשר בו תעשה פעולת ההצלה ולבקש מאתו רשות לערער.

(5) כל בקשה כזאת וכל ערעור על יסוד אותה בקשה יהיו כפופים להוראות הסעיפים 5 ו-6 מפקודת שופטי השלום (שפוט).

פרק טו.

(6) אם קבל בית המשפט המחוזי את הערעור, והגדיל או הפחית את סכום דמי ההצלה או שנה את סדר חלוקתם, הרשות בידו לעשות סדר חלוקה חדש ככל אשר יישר בעיניו ולצורך זה יוכל למנות אדם כדי שיוציא לפועל את סדר החלוקה.

(7) נפלה מחלוקת בענין סדר החלוקה של סכום דמי ההצלה בין הבעלים, רב החובל, נהג הספינה והמלחים או אדם אחר העובד בספינה נכרית, ייקבע סדר החלוקה ע"י המועצה או האדם הממונים על כך בהתאם לחוק הנוהג בארץ שהספינה שייכת לה.

21. (1) נפלה מחלוקת בענין דמי הצלה הרשות בידי המקבל, עפ"י בקשת כל צד, למנות שמאי שירשום את הנכסים ויתן העתקות מן השומא לשני הצדדים.

שומת נכסים על ידי
המקבל

(2) כל העתקה של השומא שנראה מגופה כי היא חתומה על ידי השמאי ומקויימת כהעתקה נכונה ע"י המקבל תקובל כעדות בכל משפט שיתעורר לאחר מכן.

(3) כל המבקש לערוך שומא חייב לשלם בעד השומא את המס שיקבע הנציב העליון.

יכול העוזר למקבל לעכב
אצלו נכסים החייבים בדמי
הצלה

22. (1) מגיעים לאדם דמי הצלה עפ"י פקודה זו, הרי —

(א) אם מגיעים דמי הצלה בעד עזרה לספינה או בעד הצלת חיי אדם בספינה או בעד הצלת מטענה או תחמושתה, יעכב העוזר למקבל את הספינה והמטען או התחמושת;

(ב) אם מגיעים דמי הצלה בעד הצלת סחורה טרופה והסחורה לא נמכרה כסחורה שאין עליה תובעין עפ"י פקודה זו יעכב העוזר למקבל את הסחורה הטרופה.

(2) בהתחשב עם האמור לקמן יעכב העוזר למקבל את הספינה והמטען והתחמושת או הסחורה הטרופה (ודברים אלו יהיו קרויים לקמן „הנכסים המעוכבים“) עד שישולמו דמי ההצלה או עד שינתן צו לתפישתם או לעכובם ע"י בית משפט מוסמך.

(3) הרשות בידי עוזר למקבל לשחרר כל נכסים מעוכבים אם ניתן לו בטחון המניח את דעתו.

23. (1) במקרים הבאים תהא הרשות בידי המקבל למכור כל נכסים מכירת נכסים מעוכבים אם היה דבר העיכוב ידוע לאנשים החייבים בדמי ההצלה —

(א) אם אין מחלוקת בדבר הסכום והסכום המגיע לא שולם במשך עשרים יום מיום שהגיע זמן פרעונו; או

(ב) אם יש מחלוקת בדבר הסכום אלא שלא הוגשה בקשת ערעור על החלטת מועצת הבוררים שלפניה הובאה המחלוקת ולא שולם הסכום במשך עשרים יום מיום החלטת המועצה.

(2) דמי הממכר ישמשו תחילה בידי המקבל לתשלום ההוצאות, המסים ודמי הצלה, ואם נותר איזה עודף ישולם העודף לבעלי הנכסים או למי שזכאי לקבלם.

24. (1) ממשלת פלשתינה (א"י) תהא זכאית לתבוע ולקבל דמי הצלה בעד שרות שניתן במימי פלשתינה (א"י) ע"י ספינה השייכת לה ותהא חייבת לשלם דמי הצלה בעד שרות שניתן לספינה השייכת לה, באותה מדה שבעל ספינה זכאי או חייב בכך.

דמי הצלה ישולמו ע"י הממשלה או לממשלה

(2) תביעות לשכר הצלה שהוגשו ע"י הממשלה או נגדה תוגשנה ותנוהלנה ע"י היועץ המשפטי או נגדו בשם ממשלת פלשתינה (א"י) ממש כמו תביעות שהוגשו ע"י בעל ספינה או נגדו:

בתנאי שאין לעכב או לעצור שום ספינה השייכת לממשלה ואין לדרוש מהממשלה או מאת היועץ המשפטי ליתן כל בטחון.

25. (1) נעשתה פעולת הצלה ע"י ספינה השייכת להוד מלכותו או ע"י מפקדה או אחד מעובדיה אין מקבלין כל תביעה להפסד או נזק שנגרמו לאותה ספינה או לצידתה או למכונותיה או לרהיטיה או לכל סחורה השייכת להוד מלכותו שהשתמשו בהן לצורך שרות זה, או לכל הוצאה או נזק שנגרמו להוד מלכותו מחמת אותו שרות ושום תביעה בעד פעולות הצלה שנעשו ע"י המפקד של אניות הוד מלכותו או ע"י אחד מעובדי האניות הללו לא תוחלט אלא אם כן מוכיחים כי נתקבלה הסכמת המיניסטריון לעניני הצי להגשת התביעה.

פעולות הצלה ע"י אניות הוד מלכותו

(2) כל מסמך המביע את הסכמת המיניסטריון לעניני הצי לצורך סעיף זה ושנראה מגופו כי הוא חתום ע"י מזכיר המיניסטריון לעניני הצי או בשמו ישמש ראיה על הסכמה זו.

(3) הוגשה תביעה ולא הוכח כי נתקבלה הסכמת המיניסטריון לעניני הצי דוחין את התביעה ומחייבים את התובע בהוצאות המשפט.

סוּוּת.

26. (1) סחורה נטרפת שהיא סחורה נכרית שהובאה או שבאה מחו"ל לפלשתינה (א"י), תהא חייבת באותם מסי מכס שהיתה חייבת בהם אילו הוכנסה לפלשתינה (א"י). ואם נתעוררה איזו שאלה בענין מוצאה של הסחורה, תחשב כתוצרת אותה הארץ שמנהל מחלקת המכס, האקסייז והמסחר יקבע לאחר חקירה.

מסי מכס על סחורה טרופה

(2) מנהל מחלקת המכס, האקסייז והמסחר יתיר לכל סחורה שהוצלה מספינה שעלתה על שרטון או שנטרפה בדרכה למקום מוצאה שתשלח לחוף שהיתה יעודה לו וכל סחורה שהוצלה מספינה שעלתה על שרטון או שנטרפה בצאתה לדרכה תוחזר לחוף שממנו נשלחה; אלא שקבל יקבל בטחון להגנתה הראויה של קופת ההכנסות לגבי אותן סחורות.

נטרפה ספינה נכרית,
רואין את הקונסול
כסוכן הבעלים

27. נמצאה על שפת ימה של פלשתינה (א"י) או סמוך לה או הובאה לחוף מחופי פלשתינה (א"י) סחורה השייכת לספינה נכרית שנטרפה על שפת ימה של פלשתינה (א"י) או סמוך לה, או סחורה שהיא חלק מאותה ספינה או השייכת למטענה של אותה ספינה או שהיא חלק ממטענה, — הרי בהעדר בעל הספינה או הסחורה ובהעדר רב החובל או סוכנו של בעל הספינה, יהא הקונסול של הארץ שאותה ספינה שייכת לה, או הקונסול של הארץ שבעלי המטען שייכים לה או כל פקיד קונסולרי של אותה הארץ המורשה לכך עפ"י אמנה או הסכם, נחשב כסוכן הבעלים בכל הנוגע לשמירת הסחורות והשמוש בהן.

28. (1) יכול הנציב העליון להתקין תקנות —

(א) הקובעות את השכר שישולם עפ"י פקודה זו למקבל או לעוזרי המקבל ואת השרותים שבעדם ישולם שכר זה ומי ומי ישלם אותו שכר;

(ב) בנוגע לכל ענין אחר הטעון תקנה עפ"י פקודה זו.

(2) יכול זקן השופטים, באישורו של הנציב העליון, להתקין תקנות בענין החקירות או הפעולות המשפטיות או פעולות ההצלה שצריך לעשותן עפ"י פקודה זו ולקבוע את המסים שצריך לקבלם בקשר עם כך.

תקנות

מס' 30 לט' 1934

פרק קנו

עברונים צעירים

פרק קנו

פקודות

מס' 1 לש' 1922

מס' 4 לש' 1929

[— יוני 1922]

השם הקצר

1. פקודה זו תקרא פקודת העברונים הצעירים.

חלק א. — עונשם של עברונים צעירים

אין מטילין עונש על אנשים שלא מלאו להם תשע שנים

2. אין מטילין עונש על נאשם שלא מלאו לו תשע שנים.

3. עונש מיתה, עבודת פרך, מאסר או קנס לא יוטל על ילד שלא מלאו לו שלוש עשרה שנה. איסור הטלת עונשים ידועים על אנשים שלא מלאו להם י"ג שנה

4. מי שמלאו לו י"ג שנה ולא מלאו לו י"ח שנה ונתחייב בדין, הרי אם נידון למיתה או לעבודת פרך לכל ימי חייו מחליפין לו את עונשו בעונש מאסר, ואילו אם נידון לעבודת פרך לתקופה מסויימת ממתיקין לו את עונשו בעונש מאסר לתקופה מסויימת, אלא שתקופה מופחתת זו לא תעלה לעולם על מחצית המקסימום של תקופת עבודת פרך שנקבע עפ"י החוק לאותה עברה. המתקת עונשין ידועים שהוטלו על אנשים שלא מלאו להם י"ח שנה

5. מי שלא מלאו לו ט"ו שנה ונמצא אשם בעברה רשאי בית המשפט, לצוות את הדברים דלקמן תחת אשר יחרצו עליו את המשפט שנקבע עפ"י החוק — מי שלא מלאו לו ט"ו שנה מותר להלקותו או להסגירו בידי הוריו על יסוד כתב התחייבות

(א) היה העברין נער, להלקותו שלא בפני אנשים;

(ב) להסגירו בידי הוריו או בידי אפוטרופסיו אם יתחייבו הללו בכתב להיות אחראים להתנהגותו הטובה בעתיד, והתחייבות זו תהא ניתנת ע"י האב או האם או האפוטרופוס המצויים בבית המשפט בשעת המשפט בפני שופט שלום בהתאם לפסק בית-המשפט.